

Zaaknummer: AR 76122/2015 KG

Vonnisdatum: 10 november 2015

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Vonnis in het kort geding van:

de vennootschap naar Venezolaans recht
REFINERIA ISLA (CURAZAO) S.A.,
met nevenvestiging en kantoorhoudende te Curaçao,
eiseres in de hoofdzaak, verweerster in het incident,
gemachtigden: mrs. L.M. Virginia en T.L. Claassens,

--tegen--

1. de stichting **STICHTING HUMANITAIRE ZORG CURAÇAO**,
2. de stichting **STICHTING SCHOON MILIEU OP CURAÇAO**,

beide gevestigd te Curaçao,

3. **M. CONCEPCION**,
4. **A. HERNANDEZ**,
5. **V.G. FRANSISCA- BRUNO**,
6. **M.H. MACARE**
7. **Z. ERSILIA**,
8. **M.A. GRANVIL**,
9. **H. HELLINGS**,
10. **R. CUFFY**,
11. **PH. HUGHES**,
12. **R. MADURO PEDRO**,
13. **R. VAN BLARCUM**,
14. **L. VERBOOM**,
15. **S.L. MADURO**,
16. **G. MADURO**,
17. **A. EVERTZ**,
18. **M. SAMBO**,
19. **E.P. BOUTISMO**,
20. **W. TEUBEN**,
21. **H.M.F. BECKERS**,
22. **E. CLOSE**,
23. **M. DAEMEN**,
24. **M. JEHOE**,

allen wonende te Curaçao,
gedaagden in de hoofdzaak, verweerders in het incident,
gemachtigde: mr. S.A. in 't Veld,

Zaaknummer: AR 76122/2015 KG
Vonnisdatum: 10 november 2015

tevens
Vonnis in de incidenten
op de verzoeken tot voeging van:

de naamloze vennootschap **CUROIL N.V.**,
kantoorhoudend te Curaçao,
eiseres in het incident tot voeging aan de zijde van Isla/incident tot tussenkomst,
gemachtigde: mr. Q.D.A. Carrega,

en

1. de vereniging met rechtspersoonlijkheid
PETROLEUM WERKERS FEDERATIE VAN CURAÇAO,
2. de vereniging met rechtspersoonlijkheid
ASOSIASHON PERSONAL STAF DI REFINERIA ISLA,
beiden gevestigd te Curaçao,
eiseressen in het incident tot voeging aan de zijde van Isla,
gemachtigde: mr. T.E. Matroos,

en

de openbare rechtspersoon het **LAND CURAÇAO**,
zetelend te Curaçao,
eiser in het incident tot voeging aan de zijde van Isla,
gemachtigde: mr. G.H.E. Camelia,

en

1. de naamloze vennootschap
KOMPANIA DI PRODUKSHON I DISTRIBUSHON DI AWA I KORIENTE N.V.,
2. de naamloze vennootschap **REFINERIA DI KORSOU N.V.**,
3. de besloten vennootschap **CURAÇAO REFINERY UTILITIES B.V.**,
allen kantoorhoudende te Curaçao,
eiseressen in het incident tot voeging aan de zijde van Isla,
gemachtigde: mr. G.H.E. Camelia.

Partijen zullen hierna Isla, HZC c.s., Curoil, PWFC, APRI, het Land, Aquallectra, RdK en CRU worden genoemd.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Het procesverloop blijkt uit:

- het op 20 oktober 2015 zijdens Isla ingediende verzoekschrift ex artikel 438 Rv.

- de op 26 oktober 2015 zijdens Isla ingediende akte wijziging van eis alsmede productie 14.
- de zijdens Isla per mails van 26 oktober 2015 toegestuurde producties 15 tot en met 22.
- de zijdens HZC e.a. op 26 oktober 2015 ingediende producties 1 tot en met 7.
- het op 27 oktober 2015 ingediende incidenteel verzoek tot voeging/tussenkomst van Curoil.
- het op 26 oktober 2015 ingediende incidenteel verzoek tot voeging ex artikel 214 e.v. Rv van PWFC en APRI.
- het op 26 oktober 2015 ingediende verzoek tot voeging ex artikel 214 e.v. Rv van het Land.
- het op 26 oktober 2015 ingediende verzoek tot voeging ex artikel 214 e.v. Rv van Aqualectra, RdK en CRU.

1.2. Vonnis is bepaald op heden.

2. De feiten

- 2.1. De volgende feiten zullen in dit geding als tussen partijen vaststaand worden aangemerkt. Deze feiten blijken uit overgelegde stukken en/of volgen uit stellingen van partijen voor zover deze door de ene partij zijn aangevoerd en door de andere partij zijn erkend of niet dan wel onvoldoende gemotiveerd zijn betwist.
- 2.2. Bij tussen partijen gewezen kort geding vonnis van 12 januari 2010 van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba (hierna te noemen: het Hof) heeft het Hof, onder meer, overwogen:

“3.12 Gelet op het voorgaande is het Hof van oordeel dat Isla weliswaar in het kader van dit kort geding niet verplicht kan worden de overschrijding van de gezamenlijke immissiegrenswaarden te beëindigen maar wel gehouden kan worden *haar eigen bijdrage* aan de immissie voor zwaveldioxide beperkt te houden. Bij wijze van ordemaatregel en bij gebreke in dit geding van voldoende objectieve gegevens op basis waarvan een voor Isla een individueel geldende lagere grens zou kunnen worden bepaald, zal het Hof Isla verbieden meer aan de immissie bij te dragen dan 80 µg/m³ als jaargemiddelde. (..).

3.13 HZC c.s. hebben zich op het standpunt gesteld dat de door het GEA aan de veroordelingen verbonden dwangsommen te laag zijn om voor Isla een serieuze prikkel tot nakoming te vormen. De betreffende grief van HZC c.s. is gegrond. Het Hof acht de hierna in het dictum opgenomen dwangsom passend. Aan de bezwaren van Isla tegen de dwangsom wordt tegemoetgekomen doordat deze nog uitsluitend aan haar eigen bijdrage aan de immissie zal worden verbonden en niet mede aan de immissie als gevolg van uitstoot door andere emittenten.

3.14 In het belang van de handhaafbaarheid van het op te leggen verbod en ter beperking van het risico van executiegeschillen geldt dat de bijdrage van Isla aan de totale immissie moet worden berekend op de wijze waarop StAB die heeft berekend in haar rapport van 16 juni 2008 onder 8.4, aangevuld met de gewijzigde meteorologische uitgangspunten in het rapport van 10 maart 2009 onder 4.1. Bij die berekening zal van het daadwerkelijke zwavelgehalte van de Cat Cracker-cokes dienen te worden uitgegaan. Voorts moet de totale immissie bij de begraaftplaats en elders op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij gemeten worden op de wijze waarop de metingen zijn verricht die StAB heeft gebruikt. Gerekend zal steeds moeten worden vanaf de eerste dag van het betreffende kalenderjaar, met dien

verstande dat de bijdrage door Isla in de periode tussen 1 januari 2010 en de dag der betekening van dit vonnis buiten beschouwing dienen te blijven”.

- 2.3. Het dictum van voormeld vonnis van 12 januari 2010 luidt als volgt:
“Het Hof verbiedt Isla om meer dan 80 µg/m³ als jaargemiddelde bij te dragen aan de concentratie van zwaveldioxide (SO₂) op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, daaronder begrepen te Beth Chaim, zulks op straffe van een dwangsom van NAF. 75.000.000,- (vijfenzeventigmiljoen gulden) voor ieder kalenderjaar dat Isla in strijd heeft gehandeld met dit verbod, met inachtneming van het overwogene onder 3.14, welk verbod van kracht zal zijn tot en met 31 december 2014.

Het Hof veroordeelt Isla in de aan de zijde van HZC c.s. gerezen proceskosten in eerste en in het door hen ingestelde hoger beroep H199/09, tot op heden in hoger beroep begroot op NAF 900,= aan griffierecht, NAF 272,= aan oproepingskosten en NAF 15.250,= aan gemachtigdensalaris en in eerste aanleg op NAF 644,= aan verschotten en NAF 15.000,= aan gemachtigdensalaris, alsmede in de in eerste aanleg gemaakte kosten van de deskundige ten bedrage van EUR 35.437,70 en compenseert de kosten van het door Isla ingestelde hoger beroep H200/09 aldus dat ieder der partijen de eigen kosten draagt.”

- 2.4. Bij beschikking van 24 april 2014 heeft het Gerecht StAB bevolen een voorlopig deskundigenbericht uit te brengen ter beantwoording van, onder meer, de vraag:
1. Hoeveel µg/m³ heeft Isla in 2013 bijgedragen aan de totale jaargemiddelde concentratie van zwaveldioxide (SO₂) op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, met inachtneming van het bepaalde in rechtsoverweging 3.14 van het vonnis van het Hof van 12 januari 2010?
(..)
- 2.5. StAB heeft naar aanleiding van voormelde beschikking op 16 juni 2015 een voorlopig deskundigenbericht uitgebracht. StAB overweegt in haar samenvatting: “(..) Met inachtneming van het bepaalde in rechtsoverweging 3.14 van het vonnis van het Hof van 12 januari 2010, is onderzocht aan de hand van de “massabalansmethode” wat de omvang van de SO₂-emissie is geweest in het jaar 2013. Vervolgens is deze emissie verdeeld over de bronlocaties waar deze optreden. Deze zijn op analoge wijze gemodelleerd als in het StAB verslag van 16 juni 2008. De twee benedenwindse immissielocaties uit dit verslag betroffen de grens van de Joodse begraafplaats Beth Chaim met het Isla terrein, wat een niet bevolkt gebied is, en als tweede de hoogst belaste locatie aan de Nijlweg, wat wel een bevolkt gebied is. Aan de hand van het onderzoek is beantwoording van de drie vragen van het Gerecht in eerste aanleg, als volgt:
1. Met in achtneming van het bepaalde in rechtsoverweging 3.14 van het vonnis van het Hof van 12 januari 2010, heeft Isla in 2013 een bijdrage van 68.1 µg per m³ geleverd aan de totale jaargemiddelde concentratie van zwaveldioxide (SO₂) op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, op/nabij de locatie Beth Chaim. Ter plaatse van de Nijlweg bedroeg de bijdrage 66.6 µg/m³. (..)”.
- 2.6. Bij brief van 21 juli 2015 heeft HZC c.s. een TNO-rapport van 21 juli 2015 toegestuurd aan het Gerecht. Volgens HZC c.s. volgt uit dit rapport dat het StAB rapport van 16 juni 2015 gebreken vertoont zodanig dat de uitkomst van dat rapport niet juist kan zijn. Verzocht wordt om het rapport van StAB niet te bekrachtigen of te bevestigen. Voorts wordt verzocht om een andere deskundige te benoemen die opnieuw onderzoek verricht naar de vraag in hoeverre Isla's bijdrage aan de gemeten immissie, hoger is geweest dan de vastgestelde norm van 80 µg/m³ SO₂ als jaargemiddelde.
- 2.7. Bij mailbericht van 30 juli 2015 heeft het Gerecht, in reactie op de zijdens Isla gegeven reactie op de brief van 21 juli 2015, bericht dat, nu het voorlopige deskundigenbericht is uitgebracht, niet langer een rol voor het Gerecht is weggelegd.

- 2.8. TNO heeft bij brief van 7 oktober 2015 verslag gedaan van de in opdracht van HZC c.s. gemaakte berekeningen met het, door StAB gehanteerde AERMOD model (VERSION 07026) en de overige benodigde invoergegevens. In plaats van de door StAB gehanteerde locatie $x=49500$ en $y=53000$, welke locatie volgens HZC c.s. een locatie naast de begraafplaats Beth Chaim betreft, heeft TNO berekeningen gemaakt voor locaties te Beth Chaim.
- 2.9. TNO komt daarbij tot de conclusie dat: “op de maximaal belaste en voor het publiek toegankelijke locatie “Casa de Rodeos” (met coördinaten $x=49500$ en $y=52828$), zijnde een locatie op de begraafplaats Beth Chaim (*te Beth Chaim*), de volgens het vonnis van het Hof uitgevoerde berekende bijdrage van Isla aan de jaargemiddelde concentraties van zwaveldioxide (SO₂) 118,6 µg/m³ bedraagt. Dit is het gemiddelde van de uitkomst van de “best case” methode (93,1 µg/m³) en “worst case methode” (144,1 µg/m³).
- Op basis van het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de bijdrage van Isla aan de in 2013 op leefniveau gemeten jaargemiddelde concentratie van zwaveldioxide (SO₂) te Beth Chaim uitkomt op 118,6 µg/m³.”
- 2.10. Bij deurwaardersexploit van 12 oktober 2015 is Isla gesommeerd om binnen twee dagen de som van NAF 75.000.000,= zijnde de verbeurde dwangsom alsmede de kosten van het hoger beroep ad NAF 16.422,=, de kosten van het geding in eerste aanleg ad NAF 15.644,=, de kosten van de deskundige ad EUR 35.437,70, de nakosten van de advocaat ad NAF 400,= en de kosten van het exploit van 12 oktober 2015 ad NAF 312,50 te betalen.
- 2.11. Bij brief van 14 oktober 2015 heeft de gemachtigde van Isla bericht dat Isla van mening is dat er geen dwangsommen zijn verbeurd.
- 2.12. Bij deurwaardersexploiten van 15 oktober 2015 zijn executoriale derdenbeslagen gelegd onder Curoil, Maduro & Curiel’s Bank, Aqualectra, Asphalt Lake Recovery en CRU. Ook zijn de aandelen van Isla in Refineria Isla Curaçao B.V. in executoriaal beslag genomen.

3. Het geschil

- 3.1. Isla verzoekt, na eiswijziging, om bij vonnis in kort geding, steeds voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

Primair

HZC c.s. te gebieden:

1. om binnen twee dagen na dagtekening van het in deze te geven vonnis, de executoriale beslagen ten laste van Isla onder Curoil, Maduro & Curiel’s Bank, Aqualectra, Asphalt Lake Recovery N.V. en CRU alsmede het beslag op de aandelen van Isla in Refineria Isla Curaçao B.V. op te heffen en opgeheven te houden op straffe van een dwangsom van NAF 1.000.000,= per dag dat HZC c.s. in gebreke blijven aan dit gebod te voldoen; en
2. zich vanaf de dagtekening van het vonnis te onthouden van iedere verdere vorm van tenuitvoerlegging van de uitspraak van het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van

de Nederlandse Antillen en Aruba van 12 januari 2010 jegens Isla voor wat het jaar 2013 betreft, totdat in een in kracht van gewijsde gegaan vonnis in een bodemprocedure is bepaald dat Isla het verbod in voornoemd vonnis wel heeft overtreden, één en ander op straffe van een dwangsom van NAf 1.000.000,= per overtreding van dit gebod;

Subsidiair

HZC c.s. iedere verdere vorm van tenuitvoerlegging van de uitspraak van het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba van 12 januari 2010 jegens Isla voor wat betreft het jaar 2013 te verbieden, zonder voorafgaande adequate zekerheidsstelling door HZC c.s., in de vorm van een onherroepelijke bankgarantie ten gunste van Isla conform het meest recente NVB-model afgegeven door een Nederlandse systeembank voor een bedrag van NAf 82.500.000,=, dan wel voor een door het Gerecht in goede justitie te bepalen bedrag, één en ander op straffe van een dwangsom van NAf 1.000.000,= per overtreding van dit verbod.

Primair en Subsidiair

HZC c.s. hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan Isla van de kosten van deze procedure, met bepaling dat, als deze kosten niet binnen zeven dagen na de dagtekening van het in deze te wijzen vonnis worden voldaan, daarover vanaf de achtste dag na dagtekening van het vonnis, wettelijke rente is verschuldigd.

- 3.2. Isla voert daartoe aan dat nu geen sprake is van overtreding van het door het Hof geformuleerde verbod door Isla in 2013, ten onrechte beslag is gelegd door HZC c.s.
- 3.3. HZC c.s. voeren gemotiveerd verweer waarop, voor zover aan de orde, bij de beoordeling zal worden ingegaan.

4. de vorderingen en het verweer in incident

- 4.1. PWFC, APRI, het Land, Aqualectra, RdK en CRU verzoeken om zich te mogen voegen aan de zijde van Isla. Curoil verzoekt om zich te mogen voegen c.q. tussen te komen.

Curoil

- 4.2. Curoil voert aan dat zij een zelfstandig belang heeft bij opheffing van de beslagen. Handhaving van de beslagen kan tot gevolg hebben dat Isla besluit geen brandstofproducten meer aan Curoil te leveren. Brandstofproducten van derden kunnen wegens een gebrek aan voldoende opslagcapaciteit, niet, of althans beperkt, worden opgeslagen. Huren van opslagcapaciteit is geen optie. Een interruptie in de toeleverantie heeft niet alleen negatieve gevolgen voor het dagelijks leven van Curaçao en Bonaire, maar ook directe gevolgen voor Curoil zelf door mogelijke claims van haar afnemers wanneer Curoil geen brandstofproducten levert.

- 4.3. Curoil verzoekt HZC c.s. te bevelen de ten laste van Isla onder Curoil gelegde executoriale derdenbeslagen op te heffen en opgeheven te houden, het één en ander op straffe van een direct te verbeuren dwangsom van NAF 1.000.000,= per dag of gedeelte van een dag dat HZC c.s. in gebreke mochten blijven om het door het Gerecht in deze te geven bevel te voldoen alsmede HZC c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.

PWFC en APRI

- 4.4. PWFC en APRI voeren aan dat zij voor hun inkomen afhankelijk zijn van de inkomsten van (de bedrijfsvoering van) Isla. Gevreesd dient te worden dat hun salarissen als gevolg van de gelegde beslagen op enig moment niet meer betaald kunnen worden. Ook dient te worden gevreesd dat de moederbedrijven door de beslaglegging ten laste van Isla en de daarmee gepaard gaande commotie, zullen besluiten om de bedrijfsvoering op Curaçao niet voort te zetten, hetgeen grote financiële gevolgen voor de werknemers zal hebben.
- 4.5. PWFC en APRI verzoeken de vorderingen van Isla in de hoofdzaak toe te wijzen en HZC c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.

Land, Aqualectra, RdK en CRU

- 4.6. De zaak Carvajal toont volgens het Land, Aqualectra, RdK en CRU aan dat in deze gevreesd dient te worden voor een opdracht van de Venezolaanse regering, 100% eigenaar van de Isla, aan Isla tot het stopzetten van de raffinageactiviteiten. Ook dient te worden gevreesd voor stopzetting van de aardolieleverantie aan de lokale raffinaderij. De toepasselijke overeenkomsten bieden die ruimte. Dit zou grote gevolgen hebben voor de Curaçaose gemeenschap en voor de bedrijfsvoering van Aqualectra, Curoil, RdK en CRU. Onder meer de water- en stroomvoorziening aan de gemeenschap komen hierdoor in gevaar. De bestaanszekerheid en het welzijn van de bevolking, waarvoor het Land op grond van de Staatsregeling zorg dient te dragen, worden daardoor bedreigd.
- 4.7. Verzocht wordt om de beslagen op te heffen en opgeheven te houden op straffe van een door het Gerecht te bepalen dwangsom en HZC c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.
- 4.8. Isla verzet zich niet tegen de verzochte voegingen.
- 4.9. HZC c.s. refereren zich aan het oordeel van het Gerecht doch voeren wel aan dat de gevreesde gevaren op het terrein van energielevering, geopolitieke diplomatie, openbare orde en werkgelegenheid niet zijn onderbouwd. Niet te controleren valt of hetgeen is gesteld ook daadwerkelijk aan de orde kan zijn. Voorts maken HZC c.s. bezwaar tegen de gevraagde proceskostenveroordeling.

5. De beoordeling van de verzoeken tot voeging

- 5.1. Ingevolge artikel 214 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan een ieder die een belang heeft bij een tussen andere partijen aanhangig geding vorderen zich daarin te mogen voegen of daarin te mogen tussenkomen.
- 5.2. Nu Isla en HZC c.s. zich beiden niet tegen de verzoeken tot voeging hebben verzet, zal het Gerecht deze toestaan. In aanmerking nemende de door Curoil ingenomen standpunten en nu de vordering van Curoil overeenkomt met de vordering van Isla, ziet het Gerecht geen aanleiding om Curoil als een tussenkomende partij aan te merken.
- 5.3. Ten aanzien van de kosten van het incident ziet het Gerecht aanleiding deze te compenseren in die zin dat iedere partij de eigen kosten zal dragen.

6. De beoordeling van het geschil

- 6.1. Uitgangspunt is dat een in het dictum van een rechterlijk vonnis uitgesproken veroordeling moet worden gelezen in verband met de overwegingen waarop deze berust. Volgens vaste jurisprudentie dient de beantwoording van de vraag of in strijd is gehandeld met een rechterlijk bevel en of in verband daarmee dwangsommen zijn verbeurd, plaats te vinden door hetgeen ter uitvoering van het veroordelend vonnis is verricht, te toetsen aan de inhoud van de veroordeling, zoals deze door uitleg moet worden vastgesteld. Bij deze uitleg dienen doel en strekking van de veroordeling tot richtsnoer te worden genomen in die zin dat de veroordeling niet verder strekt dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel. Verder geldt dat een in algemene termen vervat verbod naar redelijkheid in beginsel aldus moet worden uitgelegd dat de draagwijdte daarvan beperkt is te achten tot handelingen waarvan in ernst niet kan worden betwijfeld dat zij inbreuken als door de rechter verboden opleveren, mede gelet op de belangen tegen de aantasting waarvan het verbod werd gegeven.
- 6.2. Bij vonnis van het Hof van 12 januari 2010 is Isla verboden om meer dan 80 µg/m³ als jaargemiddelde bij te dragen aan de concentratie van zwaveldioxide (SO₂) op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, daaronder begrepen te Beth Chaim, zulks op straffe van een dwangsom van NAF. 75.000.000,- (vijfenzeventigmiljoen gulden) voor ieder kalenderjaar dat Isla in strijd heeft gehandeld met dit verbod, met inachtneming van het overwogene onder 3.14, welk verbod van kracht zal zijn tot en met 31 december 2014.
- 6.3. Isla meent dat geen dwangsommen zijn verbeurd voor het jaar 2013 nu StAB in haar rapport van 16 juni 2015 heeft geconcludeerd dat Isla in het jaar 2013 een bijdrage van 68,1 µg/m³ heeft geleverd aan de totale jaargemiddelde concentratie van zwaveldioxide (SO₂) op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, op/nabij de locatie Beth Chaim.
- 6.4. HZC c.s. betwisten zulks en stellen dat StAB bij haar berekeningen ten onrechte is uitgegaan van het punt met de coördinaten x= 49500 en y=53000. Deze locatie bevindt zich niet op de begraafplaats te Beth Chaim maar op het Isla-terrein. Uit het dictum van het Hofvonnis volgt, volgens HZC c.s., dat de vraag of het verbod in het dictum is

overtreden moet worden bepaald aan de hand van meetgegevens die afkomstig zijn van de begraafplaats Beth Chaim. TNO heeft, conform het Hofvonnis, met het door StAB gebruikte AERMOD model (VERSION 07026) en de benodigde invoergegevens berekeningen gemaakt voor locaties te Beth Chaim. In een best case scenario is sprake van een overschrijding van de gestelde grenswaarde op drie van de zes ingevoerde locaties te Beth Chaim. In een average case scenario is sprake van een overschrijding van de gestelde grenswaarde op vier van zes ingevoerde locaties te Beth Chaim. In een worst case scenario is sprake van een overschrijding van de gestelde grenswaarde op vijf van de zes ingevoerde locaties te Beth Chaim.

- 6.5. Vast staat dat het Hof bij zijn dictum in het vonnis van 12 januari 2010 expliciet heeft vermeld dat voor de beoordeling van de vraag of de dwangsom verbeurd is, het overwogene onder 3.14 in acht diende te worden genomen.
- 6.6. In rechtsoverweging 3.14 heeft het Hof bepaald dat in het belang van de handhaafbaarheid van het op te leggen verbod en ter beperking van het risico van executiegeschillen, geldt dat de bijdrage van Isla aan de totale immissie moet worden berekend op de wijze waarop StAB die heeft berekend in haar rapport van 16 juni 2008 onder 8.4, aangevuld met de gewijzigde meteorologische uitgangspunten in het rapport van 10 maart 2009 onder 4.1. Voorts heeft het Hof bepaald dat de totale immissie bij de begraafplaats en elders op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij gemeten moeten worden op de wijze waarop de metingen zijn verricht die StAB heeft gebruikt.
- 6.7. Uit het rapport van 16 juni 2008 onder 8.4 blijkt dat StAB, voor wat betreft de immissiewaarden van SO₂ buiten het raffinaderijterrein, aan de hand van de outputimmissies heeft beoordeeld op welk punt (coördinaten met gridafstanden in stappen van 250 meter) de hoogste concentratie is berekend met behulp van het AERMOD model. Dit punt wordt door StAB aangeduid als het punt met de hoogst berekende waarde overall ex Isla. StAB vermeldt daarbij dat deze hoogste waarde steeds optreedt bij het zelfde onbewoonde punt in de nabijheid van de Joodse begraafplaats, zijnde een locatie met de coördinaten $x=49250$ en $y=53000$.
- 6.8. Naar aanleiding van geconstateerde afwijkingen tussen de meteorologische gegevens van de Isla en de Milieudienst is er, met instemming van partijen, een aanvullende onderzoeksopdracht uitgegaan terzake de juiste meteorologische gegevens en de daarbij optredende immissies. Uit het in dit kader uitgebrachte rapport van 10 maart 2009 onder 4.1 blijkt dat de eerder in het AERMOD model gebruikte meteogegevens zijn herzien door StAB. Uit 4.2 e.v. van dit rapport volgt dat deze aanpassing tot gevolg heeft gehad dat niet de in rapport van 16 juni 2008 vermelde locatie met de coördinaten $x=49250$ en $y=53000$, maar de locatie met de coördinaten $x=49500$ en $y=53000$, volgens StAB een locatie op de grens tussen de Joodse begraafplaats en het Isla terrein (in de voetnoot aangeduid als Joodse begraafplaats Beth Chaim), als punt met de hoogst berekende waarde overall ex Isla diende te gelden.

- 6.9. In bijlage 31 bij het rapport van 10 maart 2009 geeft StAB daarbij op pagina 7/10 een reactie op de stelling van Isla dat StAB ten onrechte enkel focust op de Joodse begraafplaats als meetlocatie. Daarbij licht StAB toe dat zij zich in het verslag heeft beperkt tot de berekening van de immissie op het hoogst belaste punt, zijnde de Joodse begraafplaats Beth Chaim. StAB vermeldt daarbij uitdrukkelijk dat de vraag of dit terecht is, ter uiteindelijke beoordeling van de rechter is. StAB voegt daaraan toe dat het aan het oordeel van de rechter is welke locatie hij in de onderhavige procedure wil betrekken.
- 6.10. In voormelde overweging van StAB heeft het Hof geen aanleiding gezien om te kiezen voor een ander punt van berekening dan het door StAB bepaalde hoogst belaste punt voor de beoordeling van de verbeurte van de dwangsom.
- 6.11. Van belang is daarbij dat de vraag of de dwangsom is verbeurd niet wordt verward met de vraag of het door het Hof geformuleerde verbod is overtreden. Alleen voor beantwoording van de eerste vraag heeft het Hof duidelijke handvatten willen bieden met een verwijzing naar rechtsoverweging 3.14. Mede in aanmerking nemende het hiervoor overwogene, komt het Gerecht, voorshands oordelend, tot de conclusie dat de vraag of de dwangsom is verbeurd in 2013, dient te worden beoordeeld aan de hand van het door StAB in haar rapporten gebruikte hoogst belaste punt $x=49500$ en $y=53000$. Dat na verificatie bij het Kadaster achteraf is gebleken dat dit punt niet op de Joodse begraafplaats ligt maar op het terrein van de Isla, is wellicht ongelukkig maar geeft geen aanleiding tot een ander oordeel. Het achteraf afwijken van de eerdere meetlocatie zou ook in strijd zijn met de redelijke verwachting van Isla dat op voormeld locatiepunt zou worden bepaald of sprake was van overtreding van het verbod. Bij het vorenstaande weegt mee dat Isla, hetgeen niet is betwist, daar ook naar heeft gehandeld door wekelijks de immissie voor dit punt te berekenen.
- 6.12. Voor de beantwoording van de vraag of het door het Hof geformuleerde verbod is overtreden door Isla geldt deze beperking tot voormelde locatie $x=49500$ en $y=53000$ overigens niet. Op elke plaats op leefniveau benedenwinds van de raffinaderij, daaronder begrepen te Beth Chaim, waar sprake is van een bijdrage van Isla van meer dan $80\mu\text{g}/\text{m}^3$ aan de concentratie van zwaveldioxide (SO_2), kan worden geconcludeerd tot overtreding van het verbod c.q. onrechtmatig handelen van Isla.
- 6.13. In dit kader is relevant dat HZC c.s. voorafgaand aan het rapport van 16 juni 2015, naar aanleiding van het concept-verslag, bij StAB niet alleen aan de orde heeft gesteld dat de locatie die StAB gebruikt in haar berekening op het Isla terrein ligt en niet op de Joodse begraafplaats, maar ook dat Isla's aandeel in de zwaveldioxide bij de locatie Beth Chaim meer dan $80\mu\text{g}/\text{m}^3$ bedraagt (pagina 78 e.v. van het rapport).
- 6.14. StAB heeft zich in reactie daarop op het standpunt gesteld dat nu StAB is gevraagd om het jaar 2013 op basis van de StAB methode uit 2008 in beeld te brengen, dat zij aan haar onderzoek opnieuw het standaard rekengrid van 250×250 meter ten grondslag heeft gelegd, zonder toevoeging van extra rekenpunten op basis van een rekengrid van 50×50 meter.

- 6.15. StAB vermeldt daarbij wel op pagina 80 bij het rapport van 16 juni 2015 *“De aanpassing die HZC c.s. hebben aangebracht door extra immissiepunten in een fijner rekengrid van 50x50 meter toe te voegen, is wel van grote invloed. De betreffende immissiepunten liggen daardoor op de begraafplaats in plaats van net er naast. Omdat met de toevoeging van het 50x50 meter grid hogere jaargemiddelde immissieconcentratie dan 80 microgram per m³ worden berekend dan op de door ons aangehouden punt X= 49500 en Y =53000, is het vanwege het grote effect op de uitkomst, essentieel dat het toetsingspunt duidelijk voor ogen staat (..)”*.
- 6.16. Uit het vorenstaande volgt dat StAB de stelling van HZC c.s. dat er, indien er immissiepunten op de begraafplaats waren berekend en niet net er naast, hogere jaargemiddelde immissieconcentratie dan 80 µg/m³ waren berekend, niet verwierpt. Het vorenstaande vormt daarmee een belangrijke aanwijzing dat de berekeningen van het TNO-rapport van 7 oktober 2015 niet uit de lucht zijn gegrepen alsmede dat in 2013 sprake is geweest van onrechtmatig handelen van Isla door overtreding van het door het Hof geformuleerde verbod.
- 6.17. Gelet op het hiervoor onder 6.10. en 6.11. overwogene en nu, voorshands oordelend, geen aanleiding bestaat om te twijfelen aan de uitkomsten van het StAB rapport van 16 juni 2015, dient in deze evenwel te worden geconcludeerd dat er geen dwangsom is verbeurd voor het jaar 2013.
- 6.18. Bij exploit van 12 oktober 2015 is Isla aangezegd om de dwangsom te betalen alsmede de door het Hof in het vonnis van 12 januari 2010 bepaalde proceskosten (zie hiervoor rechtsoverweging 2.3). De beslagen zijn gelegd voor de nakoming hiervan. Weliswaar wordt in dit kort geding geoordeeld dat geen dwangsom is verbeurd maar gesteld noch gebleken is dat Isla aan voormelde, door het Hof uitgesproken, kostenveroordeling heeft voldaan. In zoverre kan dan ook niet worden volgehouden dat geen grond meer bestaat voor de gelegde beslagen. Het Gerecht sluit evenwel niet uit dat, gelijk ook is geschied ter zake de kosten van de deskundige voor het rapport van 16 juni 2015, de kosten van de deskundige reeds voor rekening van Isla zijn gekomen. In het kader van dit kort geding is het derhalve niet voldoende aannemelijk dat deze nog dienen te worden voldaan. De verschuldigdheid van de in het Hofvonnis genoemde proceskosten in eerste aanleg en in hoger beroep ten bedrage van NAF 32.066,= in totaal, is met het onherroepelijk worden van het Hofvonnis komen vast te staan. Dit geeft het Gerecht aanleiding tot de navolgende overweging ter zake het verzoek tot opheffing van de beslagen.
- 6.19. Onder de voorwaarde dat Isla voormelde proceskosten ad NAF 32.066,= aan HZC c.s. voldoet, zal het Gerecht HZC c.s. bevelen om de door HZC c.s. gelegde beslagen binnen twee dagen na betaling op te heffen. Voor zover betaling van deze proceskosten wel is geschied, zal HZC c.s. worden bevolen om de beslagen binnen twee dagen na dagtekening van dit vonnis op te heffen. Nu HZC c.s. heeft toegezegd zich te zullen houden aan een door het Gerecht te geven bevel en het Gerecht geen reden heeft om daaraan te twijfelen, zal het Gerecht geen dwangsom verbinden aan voornoemd bevel.

- 6.20. Het Gerecht zal voorts toewijzen het verzoek om HZC c.s. te bevelen zich vanaf de dagtekening van het vonnis te onthouden van iedere verdere vorm van tenuitvoerlegging van de uitspraak van het Hof van 12 januari 2010 jegens Isla voor wat het jaar 2013 betreft, totdat in een in kracht van gewijsde gegaan of uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis in een bodemprocedure is bepaald dat Isla de dwangsom heeft verbeurd. Gelet op het hiervoor overwogene zal ook in deze geen dwangsom worden verbonden aan het bevel.
- 6.21. Hetgeen door de gevoegde partijen is aangevoerd kan niet tot een andere beslissing leiden.
- 6.22. In het door HZC c.s. betoogde terzake de uitvoerbaar bij voorraad verklaring van de bevelen, ziet het Gerecht geen grond om anders te beslissen dan hierna vermeld.
- 6.23. In de uitkomst van de procedure ziet het Gerecht aanleiding om de proceskosten te compenseren, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

7. De beslissing

Het Gerecht:

rechtdoende in kort geding:

In de incidenten

- staat aan Curoil, PWFC, APRI, het Land, Aqualectra, RdK en CRU toe om zich te voegen aan de zijde van Isla in de hoofdzaak;
- compenseert de proceskosten tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

In de hoofdzaak

- beveelt HZC c.s. om binnen twee dagen na voldoening door Isla van de sub 6.18. vermelde proceskosten ten bedrage van NAf 32.066,= aan HZC c.s., de executoriale beslagen ten laste van Isla onder Curoil, Maduro & Curriel's Bank, Aqualectra, Asphalt Lake Recovery N.V. en CRU, alsmede het beslag op de aandelen in Refineria Isla Curaçao B.V., op te heffen;
- bepaalt dat voor zover voormelde proceskosten reeds zijn voldaan, HZC c.s. voormelde beslagen dient op te heffen binnen twee dagen na dagtekening van dit vonnis;
- beveelt HZC c.s. om zich vanaf de dagtekening van het vonnis te onthouden van iedere verdere vorm van tenuitvoerlegging van de uitspraak van het Hof van 12 januari 2010

Zaaknummer: AR 76122/2015 KG

Vonnisdatum: 10 november 2015

jegens Isla voor wat het jaar 2013 betreft, totdat in een in kracht van gewijsde gegaan of uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis in een bodemprocedure is bepaald dat Isla de dwangsom heeft verbeurd;

- compenseert de proceskosten tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.W. Scholte, rechter in voormeld Gerecht, en in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 10 november 2015.